

Suomen uskonnollisille järjestöille.

1924

Suomen Rauhanliitto, kokoon-tuneena kolmanteen vuosikoko-ukseensa, lähettää täten Teille lämpimimmän rauhantervehdyk-sensä.

Niin kauan kuin Suomen Rauhanliitto on toiminut, on se yhä enemmän tullut tuntemaan, kuinka läheisesti sen ajamat ihanteet yhtyvät niihin yleisin-himillisiin perusajatuksiin, jot-ka oleellisenä osana sisältyvät kristilliseen maailmankatsomuk-seen. Suomen Rauhanliiton eteen on asetettu kysymyksiä, joita epäilemättä voidaan pitää kris-tinuskon kaikkein korkeimpina. Kysymys elämän pyhyydestä omantunnon loukkaamattomuus-ta, kristillisestä maailman-veljeydestä, hyvyyden kaikki-voittavasta voimasta, rauhasta ihmisten, kansanluokkien ja kansojen kesken, sovinnosta, an-teeksiantamuksesta ja auttami-sesta, nämä kaikki ovat kysy-myksiä, jotka ovat kristillistä ihmiskuntaa yhtä lähellä kuin rauhanaatteen ajajiakin. Ja ne kaikki saavat ainoan, varman ja täydellisen vastauksensa niis-tä sanoista, jotka Jeesus Kris-tus on julistanut opissaan.

Huolimatta siitä, että reaali-politiikot ja »todellisuusihmiset» ovat tahtoneet syyttää kristilli-siä aatteita haaveilusta, eristäy-tymisestä ja vieläpä yhteiskun-taa mullistavista tarkotuksista, ovat nämä aatteet kuitenkin osottautuneet niiksi, jotka ovat voitokkaina selvinneet suuresta murroksesta, siitä maailmankrii-sistä, jonka kautta juuri reaali-politiikot ovat vieneet maailman perikatoon, kulttuurin raunioik-si, ihmiskunnan toivottomuuden partaalle. Sota-aika, joka on saattanut siveellisesti kypsy-neimmät ja kristillisesti syvälli-simmät ihmiset entistä enemmän ajattelemaan, on vienyt ihmis-kunnan siveellisen tietoisuuden korkeammalle tasolle, vaatien ihmisluvun kehityksen henkisel-le perustalle huomattavampaa ja perustavampaa sijaa, myös kult-tuurin edistykseen nähden. On käynyt enemmän kuin konsa-naan ennen selväksi, että mi-kään kehitys ei ajan pitkään kes-tä, jos se perustuu elämän kor-keimpien käskyjen, kristillisyy-den peruslakien, totuuden, van-hurskauden, rakkauden ja rau-han loukkaamiseen ja ehkäise-miseen. Tähän suureen voittoon on ihmiskunnan siveellinen ke-hitys päässyt, ja tästä ei mikään perääntyminen enää ole mahdol-linen, vaikkapa taantumus tekee-kin kaikkensa ja totuudenvihaa-jat ja ennakkoluuloiset käyttä-vät viimeiset aseensa.

Jo aikaisemmin on kristillinen maailma läpikäynyt samanlai-sia murrosaikoja kuin nykyään, jolloin kristilliseltä näkökannal-ta tulee tuomita sota todellisuutena sekä järjestelmänä. Saman-lainen oli se aikakausi, jolloin orjuus, niin hyvin maaorjuus kuin neekeriorjuus, lakkautet-tiin. Silloin valvutuneimman ihmistietoisuuden pakotuksesta kristittyjen mielipide muuttui kokonaan. Ja nytkin on huo-mattavissa ensimmäisiä oireita sa-manlaiseen käänteeseen kysy-myksen ollessa sodasta ja rau-hasta sekä eritoten Kristuksen opin ja sodan suhtautumisesta toisiinsa.

Tiedämme, että joidenkin kris-tillisten opinsuuntien jäsenet, kuten esim. kveekkarit, aina ovat kieltäytyneet ottamasta osaa so-taan ja että he viime maailman-sodassakin pysyivät kristilliselle rauhanaatteleen uskollisina. Mutta kristillinen rauhanliike

on sen jälkeen voittanut uutta maaperää, entisestään paljon le-vinnyt ja sen tarkoitusperä yhä selvinnyt. Ei siinä kyllä, että on ryhdytty sovintotyöhön kirk-kojen kesken ja niiden kautta ihmisten kesken, eri kansainvä-lisissä kirkolliskokouksissa on pohdittu kysymystä koko laa-juudessa ja tehty päätöksiä, jot-ka eittämättömästi ovat tuomin-neet sodan epäkristillisenä.

Kun otamme huomioon, että monella muullakin alalla nyky-ään arvoja uudelleen arvioidaan ja täydellisesti luovutaan men-neen ajan ajatuskannasta, niin se västi näemme, että on koitta-massa uusi, rauhan ja ymmär-tämyksen aika. Rauhan voitto-kulkua ei enää voida estää.

Mutta kovaa taistelua on yhä vielä niiden kestettävänä, jotka tahtovat viedä suuren aatteen voittoon, taistelua, joka vaatii kaikkien niiden voimien yhty-mistä, jotka tahtovat asettua hy-vän palvelukseen.

Suomen Rauhanliitto on ryh-tynyt tämän aatteen esitaisteli-jaksi, ja kääntyy täten kaikkien Suomen kirkkojen ja uskonnol-listen järjestöjen puoleen keho-tuksella, että ne kansamme ja ihmiskunnan tulevaisuuden on-nen luomiseksi kerääntyisivät rauhanlipun ympärille.

Teitä, sellaisten yhtymien jä-seninä, joiden päämääränä on Rauhanruhtinaan seuraaminen, Teitä, joita nimi rauhanystävä, rauhanrakentaja pyhällä tulella innoittaa, Teitä pyydämme liit-tymään Suomen Rauhanliittoon yhteisvoimin ja toistemme tueksi edistääksemme rauhan pyhää asiaa ja voittaaksemme sen vas-takohdat: sodan, väkivallan, vi-han, koston ja valheen.

Viitaten allaoleviin ohjeisiin yhtymisestä, kehotamme Teitä avoimeen ja päämäärästään tie-toiseen työhön rauhanaatteen hy-väksi viedäksemme Jumalan val-takunnan maan päällä lähem-mäksi toteutumistaan ja joh-taaksemme yksityiset ihmiset pelastukseen seuraamalla Jee-susta, joka sanoi heille: »Autu-aita ovat rauhantekijät, sillä hei-tä pitää kutsuttaman Jumalan lapsiksi» (Matt. 5: 9).

Helsingissä, 26 p. syyskuuta 1924.

Suomen Rauhanliiton Keskus-hallitus:

Arvi Grotenfelt.

Professori, Liiton puheenj.

Felix Iversen.

Fil. toht.

Toini Iversen.

Rouva

Hymmi Nyysönen.

Kanslisti

Aarne Roering.

Kamreeri

Aarne Selinheimo.

Insinööri

Sirkka Selinheimo.

Rouva

U. Wegelius.

Lääninrovasti

Selma Anttila.

Kirjailija, Liiton siht.

Liittyminen tapahtuu kirjalli-sella ilmoituksella Rauhanliiton puheenjohtajalle, professori Ar-vi Grotenfelt'ille, Merikatu 1, tai sihteerille, rouva Selma Antti-lalle, Tunturilaaksonk. 13. Liit-tyneen uskonnollisen järjestön vuosimaksun määräsi Liiton vuosikokous 25 mk:ksi. Muussa suhteessa viitataan Liiton sään-töihin, erikoisesti 6 §:ään.

